

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

25 martie 2015

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție în componența:

Președinte – Nicolae Gordilă,

Judecători – Liliana Catan și Ion Guzun,

examinînd admisibilitatea în principiu a recursurilor ordinare declarate de către procurorul Procuraturii de nivelul Curții de Apel Chișinău, Cătălin Scutelnic și de către inculpat împotriva sentinței Judecătoriei Anenii Noi din 30 iulie 2014 și deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 03 noiembrie 2014, în cauza penală în privința lui

Bebea Piotr Alexandr, născut la 22 aprilie 1952, originar și locuitor al s. Speia, r-nul Anenii Noi, cetățean a Republicii Moldova și al Federației Ruse,

Termenul de examinare a cauzei:

- *prima instanță: 26.02.2014 – 30.07.2014;*

- *instanța de apel: 07.10.2014- 03.11.2014;*

- *instanța de recurs: 18.02.2015- 25.03.2015;*

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Anenii Noi din 30 iulie 2014 Bebea Piotr a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art. 27, 145 alin. (1) Cod penal la 10 (zece) ani închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip închis.

Acțiunea civilă a părții vătămate Semion Nicolaev a fost admisă în principiu, urmînd ca asupra cuantumului despăgubirilor convenite să hotărască instanța de judecată în ordinea procedurii civile.

2. Pentru a se pronunța cu sentința instanța de fond a stabilit că, inculpatul Bebea Piotr la 08 decembrie 2013 aproximativ la ora 20.30, aflîndu-se la domiciliul din s. Speia, r-nul Anenii Noi și fiind în stare de ebrietate alcoolică, fără nici un motiv, cu scopul omorului intenționat, i-a aplicat părții vătămate Semion Nicolaev mai multe lovituri cu cuțitul în regiunea abdomenului, cutiei toracice și spatelui, cauzîndu-i victimei trei plăgi penetrante a cavității abdominale cu lezarea stomacului, omentului și intestinului subțire și două plăgi superficiale în regiunea spatelui, care conform raportului de expertiză medico - legală nr. 172/D din

11.12.2013 se califică ca vătămare corporală gravă, periculoasă pentru viață, dar din motive independente de voința făptuitorilor nu a putut să-și realizeze scopul urmărit, victima supraviețuind.

3. Nefiind de acord cu sentința, au declarat apeluri inculpatul Bebea Piotr și apărătorul acestuia Liliana Jizdan.

3.1. *Inculpatul Bebea Piotr* prin apelul declarat a solicitat casarea sentinței în partea pedepsei stabilite și a regimului de detenție, deoarece vina a recunoscut-o integral și se căiește sincer de cele comise, are vîrstă înaintată și este invalid de gradul II.

3.2. *Apărătorul Jizdan Liliana* în numele inculpatului a solicitat casarea sentinței și pronunțarea unei noi hotărîri potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care să fie recalificate acțiunile inculpatului în baza art. 151 alin. (1) Cod penal, cu stabilirea pedepsei cu aplicarea art. 90 Cod penal.

În motivarea apelului a declarat că, instanța de fond greșit și neîntemeiat a ajuns la concluzia încadrării acțiunilor inculpatului în baza art. 27, 145 alin. (1) Cod penal și numindu-i inculpatului o pedeapsă prea aspră în temeiul art. 27, 145 alin. (1) Cod penal, considerînd că vina lui în comiterea infracțiunii încriminate nu a fost dovedită nici la faza urmăririi penale și nici în ședința de judecată nu au fost acumulate suficiente probe pentru a fi dovedită intenția inculpatului în comiterea infracțiunii de care este învinuit.

De către instanța de fond nu s-au luat în considerație toate circumstanțele atenuante și anume recunoașterea vinei, căința sinceră în cele întîmplate și faptul că partea vătămată este cumnatul său cu care erau în relații foarte bune.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 03 noiembrie 2014 s-au admis apelurile declarate, s-a casat parțial sentința în partea stabilirii pedepsei și s-a pronunțat o nouă hotărîre potrivit modului stabilit pentru prima instanță, după cum urmează:

Inculpatului Bebea Piotr, recunoscut vinovat în baza art. 27, 145 alin. (1) Cod penal, i s-a stabilit pedeapsă cu aplicarea art. 79 Cod penal de 8 (opt) ani închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip închis.

În rest, sentința s-a menținut.

4.1. În argumentarea soluției adoptate instanța de apel a reținut că, starea de fapt și de drept concordă cu materialele cauzei și corect a fost statuată de către instanța de fond, iar argumentele invocate de apelanți, precum că inculpatul nu a acționat cu intenția de a omorî partea vătămată au fost obiect de studiu și și-au găsit reflectare în motivarea sentinței și anume prezența unei tentative de omor a unei persoane, deoarece decesul victimei nu s-a produs din motive independente de voința făptuitorului care i-a opus rezistență activă, reușind să-1 deposedeze pe

făptuitor de cuțit și să fugă la vecina Eugenia Samuil care a și chemat salvarea, fiindu-i ulterior acordat ajutor medical.

Instanța de apel a conchis că, aplicarea unor lovituri brutale și repetate cu cuțitul în regiunile vitale ale corpului părții vătămate Nicolaev Simion dovedește prezența intenției directe a inculpatului în cauzarea decesului cumnatului său. Intenția de a săvârși omorul se deduce și din faptul folosirii de către inculpat a mijlocului apt de a produce moartea (cuțitul); regiunea corporală unde s-au aplicat loviturile (zona vitală - abdomenul, lezându-se stomacul și intestinul subțire) cât și numărul, intensitatea și repetabilitatea loviturilor exercitate asupra victimei (5 la număr). Prin urmare, inculpatul a acționat cu intenție, avînd capacitatea de prevedere și deliberare a acțiunilor sale, el fiind recunoscut responsabil de cele comise.

Instanța de apel a considerat versiunea relatată despre lipsa intenției de a produce moartea părții vătămate, ca fiind înaintată de către inculpat în scopul atenuării pedepsei penale cât și a exercitării libertății de mărturisire împotriva sa, or recunoașterea parțială a vinovăției de către inculpat nu influențează la calificarea acțiunilor infracționale ale acestuia în baza art. 151 alin. (1) Cod penal.

Referitor la individualizarea pedepsei, instanța de apel a constatat că, instanța de fond nu a acordat deplină eficiență prevederilor art. 61 și 75 Cod penal, aplicînd pedeapsa greșit individualizată în raport cu prevederile legii penale care reglementează pedeapsa și scopul acesteia.

Prin urmare, instanța de apel stabilind o altă pedeapsă a ținut cont de prevederile art. 6, 7, 61, 75, 76, 79 Cod penal, de faptul că Bebea Piotr a comis o infracțiune ce face parte din categoria celor deosebit de grave, de personalitatea inculpatului care a avut un comportament decent în societate caracterizîndu-se pozitiv la locul de trai, cât și de lipsa circumstanțelor agravante, fiind prezente doar cele atenuante - căința sinceră și comiterea pentru prima dată a unei infracțiuni.

Totodată, Colegiul a constatat că în speță sunt aplicabile și prevederile art. 79 Cod penal, circumstanțele excepționale rezultînd din vârsta inculpatului, care este trecut de 60 ani și starea lui de sănătate, fiind invalid de gradul II (f. d. 109), astfel ajungînd la concluzia că este rațional ca inculpatului să-i fie aplicată pedeapsa sub limita minimă prevăzută de sancțiunea art. 27, 145 alin. (1) Cod penal - închisoare pe un termen de 8 (opt) ani.

Referitor la afirmația că, greșit a fost stabilită categoria penitenciarului, Colegiul a statuat că este nefondată, or potrivit art. 72 Cod penal *în penitenciare de tip închis ispășesc pedeapsa persoanele ce au comis infracțiuni din intenție, ce se atribuie la categoria celor deosebit de grave.*

5. Împotriva hotărîrilor menționate procurorul și inculpatul au declarat recursuri ordinare.

5.1. *Procurorul*, invocând prevederile art. 427 alin. (1) pct. 10) Cod de procedură penală a solicitat casarea deciziei cu menținerea sentinței.

În motivarea recursului se indică, că la stabilirea pedepsei instanța de apel nu a acordat deplină eficiență prevederilor art. 61 și 75 Cod penal, astfel pripit și nefondat a ajuns la concluzia privind aplicarea art. 79 Cod penal în cazul comiterii infracțiunii deosebit de grave și în prezența nerecunoașterii în totalitate a vinovăției de către inculpat, precum și cruzimea cu care a acționat inculpatul, aplicându-i părții vătămate 5 plăgi, prin urmare nefiind prezente în speță careva circumstanțe excepționale.

5.2. *Inculpatul*, fără a invoca nici un temei din art. 427 Cod de procedură penală, prin recursul declarat a solicitat casarea hotărârilor adoptate, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri prin care să-i fie aplicată o pedeapsă mai blândă.

În motivarea recursului a indicat că i-au fost încălcate drepturile procedurale din considerente că i-au fost aduse argumente false, în limba care nu o posedă, fără a fi asigurat cu translator.

A mai menționat că este invalid de gradul 2, nu a avut posibilitatea de a face cunoștință cu rezultatele expertizelor efectuate la caz, a semnat actele din dosar fără a i se da citire acestora, nu recunoaște vina în cele încriminate și nu se consideră vinovat de cele întâmplate.

6. Examinând admisibilitatea în principiu a recursurilor ordinare în baza materialelor din dosar, Colegiul penal în unanimitate decide inadmisibilitatea acestora din următoarele considerente.

În conformitate cu prevederile art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală *instanța de recurs examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care constată că acesta este vădit neîntemeiat.*

În sensul art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, *hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel.*

Erorile de drept pot fi erori de drept formal sau procesual și erori de drept material sau substanțial. Instanța de recurs verifică dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărârea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.

6.1. Referitor la recursul ordinar declarat de către procuror.

Raportînd prevederile expuse mai sus la speța examinată, Colegiul penal reține, că recursul depus de procuror are ca temei pct. 10) alin. (1) al art. 427 Cod de procedură penală, care stipulează că *deciziile instanței de apel pot fi supuse*

recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel când s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale.

În fapt, decizia instanței de apel corespunde tuturor prevederilor procesual-penale, fiind legală și întemeiată. Acuzatorul de stat este de acord cu starea de fapt stabilită de instanța de apel, precum și cu încadrarea juridică a acțiunilor făptuitorului, însă critică hotărîrea în partea pedepsei, nefiind de acord cu aplicarea prevederilor art. 79 Cod penal.

În acest aspect, Colegiul reține că, în conformitate cu alin. (3) art. 79 Cod penal *în cazul condamnării persoanelor adulte pentru comiterea infracțiunilor deosebit de grave, instanța de judecată poate aplica o pedeapsă sub limita minimă prevăzută de legea penală, dar constituind cel puțin două treimi din minimul pedepsei prevăzute de prezentul cod pentru infracțiunea săvîrșită.* Astfel, legiuitorul se referă doar la modalitatea de aplicare a pedepsei sub limita minimă, prevăzută de legea penală pentru infracțiunea respectivă.

Totodată, Colegiul indică că, conform **pct. 11. a Hotărîrii Plenului Curții Supreme de Justiție nr.8 din 11.11.2013** „..... *ca circumstanțe excepționale, instanța urmează să stabilească astfel de împrejurări care micșorează esențial gravitatea faptei și a consecințelor ei, precum și date privind personalitatea făptuitorului (grad de invaliditate – I, II (persoana cu dezabilități severe și accentuate), merite deosebite față de societate, alte circumstanțe de importanță majoră).*

În cazul stabilirii unor asemenea împrejurări, instanța de judecată este obligată să indice în sentință care anume circumstanțe ale cauzei sunt considerate excepționale și în corelație cu care date despre persoana vinovatului ele servesc drept temei pentru aplicarea art. 79 Cod penal.”

În această ordine de idei se constată întemeiată concluzia instanței de apel privind aplicarea art. 79 Cod penal, luînd în considerație circumstanțele excepționale reținute în cauză și anume vârsta inculpatului, care la data comiterii infracțiunii era trecut de 60 ani și starea acestuia de sănătate, ultimul fiind invalid de gradul II.

Din acest punct de vedere se conchide că, de fapt, în cauză nu s-a comis eroarea de drept prevăzută în pct. 10) alin. (1) al art. 427 Cod de procedură penală la care se face referință, prin urmare nu persistă temeiul de casare a soluției adoptate, din care considerente se impune inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de către procuror, ca fiind vădit neîntemeiat.

6.2. Referitor la recursul ordinar declarat de către inculpat.

Colegiul lecturînd textul recursului reține că inculpatul nu invocă nici un temei prevăzut la art. 427 Cod de procedură penală, însă din conținutul acestuia rezultă că acesta indică la încălcarea unor drepturi procesuale în cadrul examinării

cauzei nefiind asigurat cu translator, de asemenea exprimându-și dezacordul cu pedeapsa aplicată, temeiuri ce se încadrează în prevederile art. 427 alin.1) pct. (4) și (10) Cod de procedură penală, potrivit cărora *deciziile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel când, s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale, judecata a avut loc fără participarea translatorului.*

Referitor la lipsa translatorului, Colegiul reține că acest temei nu și-a găsit confirmare la examinarea recursului, deoarece conform procesului verbal al ședinței de judecată în instanța de apel (f.d. 230,232-235,237) inculpatului i-a fost asigurat interpret, or conform procesului verbal de audiere a învinuitului în cadrul urmăririi penale, se indică, că ultimul dorește să facă declarații în limba moldovenească, unde și semnează (f.d.116).

Din recurs Colegiul evidențiază și alte motive invocate de recurent și anume referitor la faptul că nu a avut posibilitatea de a face cunoștință cu rezultatele expertizelor efectuate la caz, a semnat actele din dosar fără a i se da citire acestora, care de asemenea nu și-a găsit confirmare, deoarece conform proceselor verbale de comunicare a rapoartelor de expertiză, ultimele au fost date citirii inculpatului de către ofițerul urmăririi penale. Mai mult ca atât, conform procesului verbal de prezentare a materialelor de la urmărirea penală învinuitului (f.d.142), inculpatul a făcut cunoștință cu materialele cauzei împreună cu apărătorul său Jizdan L., ultimul înaintînd cererea de a fi recalificate acțiunile inculpatului din art. 24,145 alin.(1) Cod penal în art. 151 alin. (1) Cod penal, alte careva cereri sau obiecții din partea inculpatului și apărătorului n-au parvenit.

Referitor la pedeapsa aplicată inculpatului și dezacordul ultimului cu aceasta, Colegiul reține că, criticile formulate de recurent au fost obiect de discuție la judecarea cauzei în instanța de apel care le-a dat o motivare corespunzătoare, argumentată și pe larg expusă în prezenta decizie la pct. **4.1**, soluție, pe care instanța de recurs și-o însușește pe deplin. La acest capitol instanța de recurs a expus în detalii la pct.**6.1** a prezentei decizii și argumentele respingerii recursului ordinar declarat de procuror, or materialul probator al cauzei penale dovedește incontestabil legalitatea temeiurilor de fapt și de drept care au adus la pronunțarea deciziei recurate.

Urmare celor expuse, Colegiul penal constată că, hotărârile recurate corespund tuturor prevederilor legii de procedură penală, sunt legale și întemeiate, iar temeiurile invocate de recurenți în baza art. 427 alin. (1) pct.4) și 10) Cod de procedură penală nu persistă în cauză, ceea ce impune soluția inadmisibilității recursurilor, ca fiind vădit neîntemeiate.

7. În conformitate cu art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,-

D E C I D E:

Inadmisibilitatea recursurilor ordinare declarate de către procurorul Procuraturii de nivelul Curții de Apel Chișinău, Cătălin Scutelnic și de către inculpat împotriva sentinței Judecătoriei Anenii Noi din 30 iulie 2014 și deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 03 noiembrie 2014, în cauza penală în privința lui Bebea Piotr, ca fiind vădit neîntemeiate.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată publicată la 08 aprilie 2015.

Președinte:

Nicolae Gordilă

Judecători:

Liliana Catan

Ion Guzun

Curtea Supremă de Justiție

D E C I Z I E

dispozitiv

25 martie 2015

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție în componența:

Președinte – Nicolae Gordilă,

Judecători – Liliana Catan și Ion Guzun,

examinând admisibilitatea în principiu a recursurilor ordinare declarate de către procurorul Procuraturii de nivelul Curții de Apel Chișinău, Cătălin Scutelnic și de către inculpat împotriva sentinței Judecătoriei Anenii Noi din 30 iulie 2014 și deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 03 noiembrie 2014, în cauza penală în privința lui

Bebea Piotr Alexandr, născut la 22 aprilie 1952, originar și locuitor al s. Speia, r-nul Anenii Noi, cetățean a Republicii Moldova și a Federației Ruse

Termenul de examinare a cauzei:

- prima instanță: 26.02.2014 – 30.07.2014;

- instanța de apel: 07.10.2014- 03.11.2014;

- instanța de recurs: 18.02.2015- 25.03.2015;

În conformitate cu art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

D E C I D E:

Inadmisibilitatea recursurilor ordinare declarate de către procurorul Procuraturii de nivelul Curții de Apel Chișinău, Cătălin Scutelnic și de către inculpat împotriva sentinței Judecătoriei Anenii Noi din 30 iulie 2014 și deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 03 noiembrie 2014, în cauza penală în privința lui Bebea Piotr, ca fiind vădit neîntemeiate.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată va fi publicată la 08 aprilie 2015.

Președinte:

Nicolae Gordilă

Judecători:

Liliana Catan

Ion Guzun